

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 164/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. marca 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészáros (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vedené pod sp. zn. Rvp 3636/2014 až sp. zn. Rvp 3685/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12 NcC 44/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3636/2014), sp. zn. 12 NcC 73/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3637/2014), sp. zn. 15 NcC 117/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3638/2014), sp. zn. 15 NcC 62/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3639/2014), sp. zn. 15 NcC 71/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3640/2014), sp. zn. 15 NcC 115/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3641/2014), sp. zn. 17 NcC 51/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3642/2014), sp. zn. 15 NcC 123/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3643/2014), sp. zn. 12 NcC 86/2013 z 10. decembra 2013 (Rvp 3644/2014), sp. zn. 17 NcC 50/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3645/2014), sp. zn. 12 NcC 76/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3646/2014), sp. zn. 16 NcC 61/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3647/2014), sp. zn. 16 NcC 106/2013 zo 4. decembra 2013 (Rvp 3648/2014), sp. zn. 14 NcC 60/2013 zo 14. januára 2014 (Rvp 3649/2014), sp. zn. 12 NcC 46/2013 zo 17. decembra 2013

(Rvp 3650/2014), sp. zn. 16 NcC 104/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3651/2014), sp. zn. 15 NcC 106/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3652/2014), sp. zn. 16 NcC 59/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3653/2014), sp. zn. 12 NcC 56/2013 z 3. decembra 2013 (Rvp 3654/2014), sp. zn. 15 NcC 73/2013 z 19. decembra 2013 (Rvp 3655/2014), sp. zn. 16 NcC 96/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3656/2014), sp. zn. 15 NcC 85/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3657/2014), sp. zn. 12 NcC 47/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3658/2014), sp. zn. 15 NcC 120/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3659/2014), sp. zn. 15 NcC 118/2013 z 10. decembra 2013 (Rvp 3660/2014), sp. zn. 12 NcC 75/2013 z 15. januára 2014 (Rvp 3661/2014), sp. zn. 12 NcC 93/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3662/2014), sp. zn. 17 NcC 58/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3663/2014), sp. zn. 12 NcC 57/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3664/2014), sp. zn. 17 NcC 60/2013 zo 17. januára 2014 (Rvp 3665/2014), sp. zn. 15 NcC 103/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3666/2014), sp. zn. 12 NcC 61/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3667/2014), sp. zn. 12 NcC 60/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3668/2014), sp. zn. 16 NcC 95/2013 z 10. decembra 2013 (Rvp 3669/2014), sp. zn. 17 NcC 47/2013 z 3. decembra 2013 (Rvp 3670/2014), sp. zn. 15 NcC 80/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3671/2014), sp. zn. 16 NcC 87/2013 zo 4. decembra 2013 (Rvp 3672/2014), sp. zn. 12 NcC 74/2013 z 10. decembra 2013 (Rvp 3673/2014), sp. zn. 12 NcC 54/2013 (Rvp 3674/2014), sp. zn. 16 NcC 54/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3675/2014), sp. zn. 17 NcC 46/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3676/2014), sp. zn. 17 NcC 56/2013 z 15. januára 2014 (Rvp 3677/2014), sp. zn. 15 NcC 129/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3678/2014), sp. zn. 15 NcC 74/2013 z 19. decembra 2013 (Rvp 3679/2014), sp. zn. 16 NcC 74/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3680/2014), sp. zn. 16 NcC 108/2013 z 5. decembra 2013 (Rvp 3681/2014), sp. zn. 12 NcC 49/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3682/2014), sp. zn. 15 NcC 124/2013 zo 4. decembra 2013 (Rvp 3683/2014), sp. zn. 16 NcC 82/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3684/2014) a sp. zn. 15 NcC 86/2013 zo 17. decembra 2013 (Rvp 3685/2014) a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 3636/2014 až sp. zn. Rvp 3685/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 3636/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 3. apríla 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 3636/2014 až sp. zn. Rvp 3685/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uvedenými v záhlaví rozhodnutia (týkajúcimi sa námietok zaujatosti sudcov Okresného súdu Revúca) a jemu predchádzajúcim postupom.

Sťažnosti sťažovateľky sú obdobné, resp. totožné, čo sa týka skutkového a právneho stavu a samotnej argumentácie sťažovateľky so stovkami (resp. tisíckami) sťažností, ktoré podala a ústavný súd o nich už rozhodol. Smerom k obsahu sťažností a sťažovateľkinej argumentácii ústavný súd odkazuje na svoje predošlé rozhodnutia v jej veciach, napríklad na rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013

z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013 a sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013.

Sťažovateľka reagovala aj na uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 6. februára 2013, ktorým boli jej obsahovo obdobné sťažnosti odmietnuté z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie a rozhodnutie. V tejto súvislosti poukázala na konania ústavného súdu vo veciach vedených pod sp. zn. I. ÚS 265/05, sp. zn. III. ÚS 24/05 a sp. zn. III. ÚS 74/2011, v ktorých tento preskúmaval rozhodnutia súdov o zaujatosti sudcov. Ústavný súd však uvedenú rozhodovaciu prax podľa sťažovateľky bez akéhokoľvek zdôvodnenia porušil práve a len v jej prípade. Sťažovateľka taktiež poukázala na odôvodnenie publikovaného uznesenia (40/1998 ZSP) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 20/97.

Sťažovateľka taktiež navrhuje, aby ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) „vydal dočasné opatrenie, ktorým rozhodne o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia...“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon

neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností, a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 3636/2014 až sp. zn. Rvp 3685/2014, týkajúcich sa v záhlaví tohto rozhodnutia citovaných rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia

sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o námietkach zaujatosti vznesených sťažovateľkou v prvostupňových konaniach vedených pred okresnými súdmi, v ktorých si uplatnila svoje žalobné nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

V tejto veci ústavný súd nadväzuje na svoje predchádzajúce právne názory obsiahnuté v celom rade uznesení, ktorými rozhodol o skutkovo rovnakých veciach sťažovateľky, a keďže nezistil dôvod na to, aby sa od týchto rozhodnutí odchyľil, dospel k rovnakému záveru, že sťažnosti sťažovateľky treba odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže v ďalšom konaní v merite veci pred všeobecnými súdmi sa môže sťažovateľka domáhať ochrany svojich práv podaním odvolania proti rozhodnutiam prvostupňového súdu, prípadne aj dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu.

Vzhľadom na uvedené, zohľadňujúc požiadavku princípu právnej istoty, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri jej opakovaní v rovnakých podmienkach dala vždy rovnaká odpoveď, sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013 či *mutatis mutandis* sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013), ktoré skončili odmietnutím rovnakých, resp. podobných sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia.

Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. marca 2015